

08/01/11 - Repte Ubuntu: dia 21

Una cosa que m'agrada de la hibernació de Linux és que no modifica el boot loader, de manera que quan engego de nou l'ordinador podria arrencar un windows o un altre sistema operatiu i més endavant continuar el resum de Linux per on l'havia deixat.

Amb windows això no és així, i després d'hivernar tant sí com no arrenca windows.

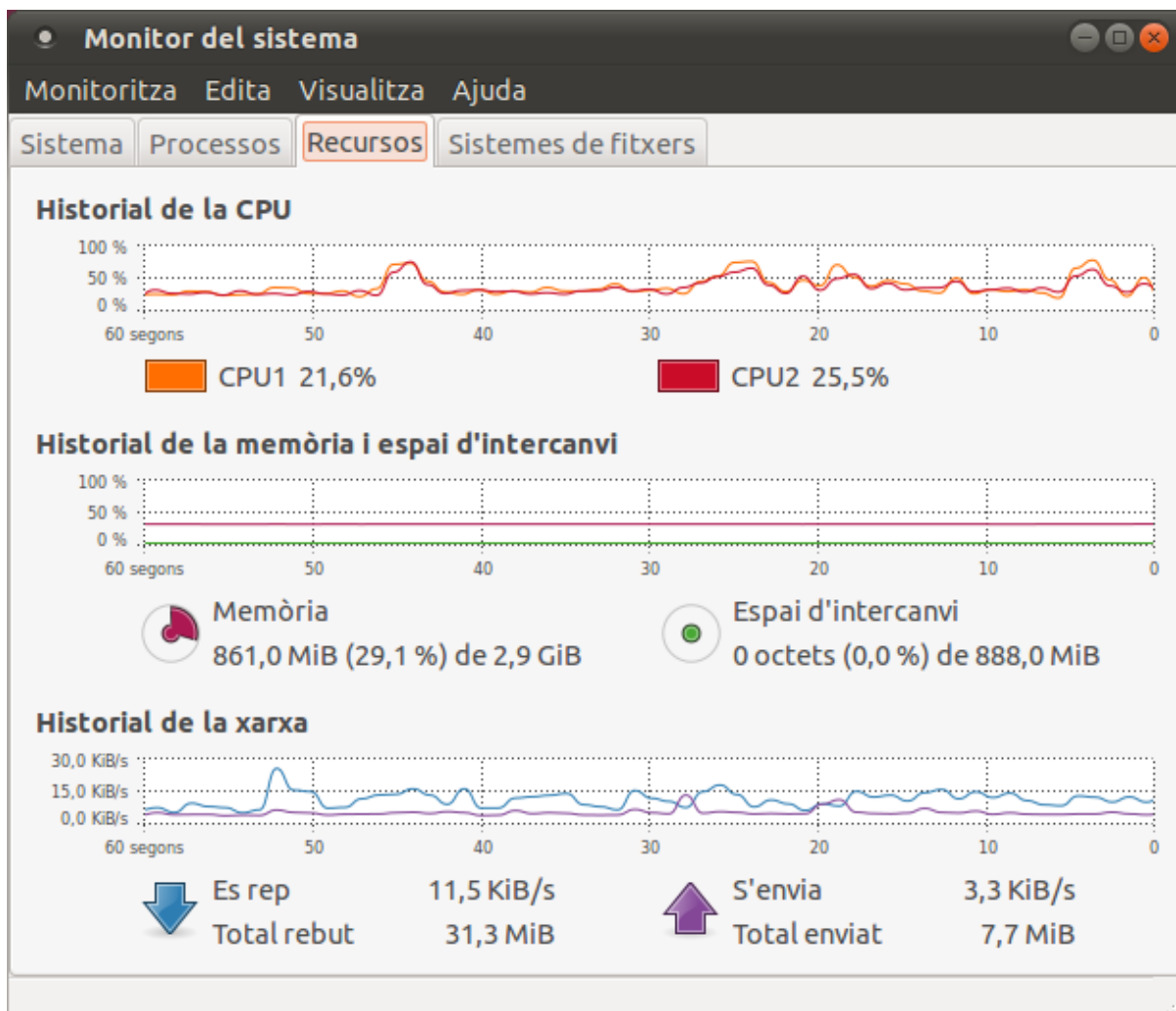
També m'agrada que aturar-lo temporalment (stand by) és rapidíssim. Imagino que perquè no utilitza espai d'intercanvi (swap), al contrari que el sistema operatiu de microsoft que sempre utilitza memòria virtual encara que tinguem tota la memòria RAM lliure.

Sí que he tingut un problema, però ha estat per una errada de configuració meva.

En hibernar l'ordinador m'ha donat un error conforme no tenia prou espai a la partició d'swap.

Això va ser una configuració incorrecte per part meva ja que vaig pensar que amb 3 GB de RAM no necessitava pas gaire espai en swap.

El que no vaig tenir present és que la swap s'utilitza per a hibernar, i en tenir consumida més memòria RAM que swap disponible el procés va petar.

És cert que és una errada meva (en Linux es configura tot a mà) però un sistema tan ben parit, podia haver fet la comprovació abans de tractar d'hivernar.

Per cert (fa uns dies que vaig escriure això), avui he tingut coneixement que Rússia es passa a Linux, concretament a GNU/Linux (més programari Lliure que Ubuntu) i que les noves versions d'Android empenen el sistema d'arxius Ext4.

L'altre dia vaig fer el càlcul en una empresa de 700 ordinadors amb windows 7 professional i office professional i amb el preus rebaixats per volum, les llicències els han costat 216.300 EUR. (308 EUR per màquina)

Amb Linux i Open Office podríem haver-se estalviat aquests diners i dedicar-los a créixer, contractar més personal i a ser més competitiu.

Un problema amb que m'he trobat és que el Firefox, després de tenir algunes pestanyes obertes (unes 30) i sortir desant, de manera que la propera vegada se m'obrin, se m'iniciava però es quedava penjat.

Després de dos reintents el mateix Firefox em va oferir de no obrir algunes pestanyes, vaig eliminar les que creia que em donaven problemes i el vaig poder recuperar.

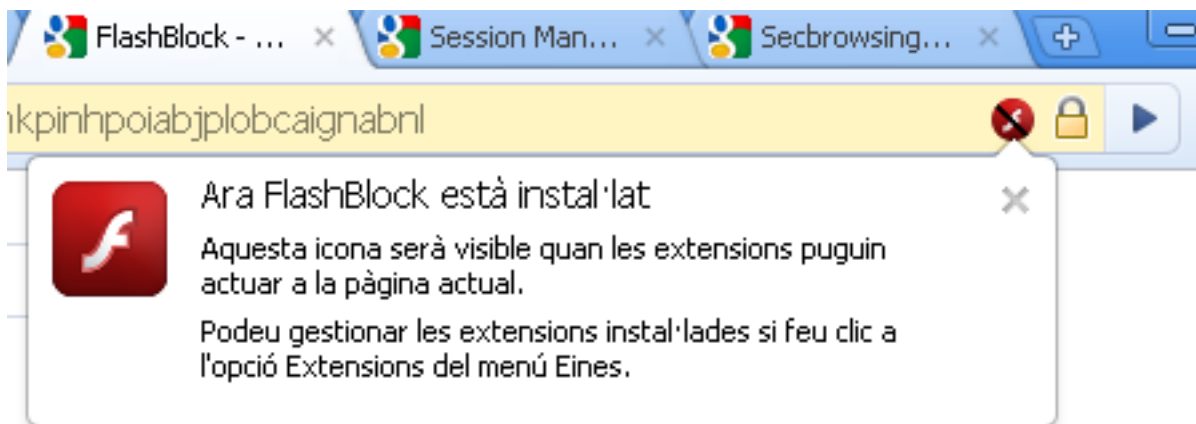
Quasi amb tota seguretat el problema ve de Flash.

Tot i això i perquè em molestava no poder-me instal·lar complements per a Firefox (m'ha fallat la instal·lació totes les vegades que ho he intentat) vaig decidir instal·lar-me el Chromium, que és el google chrome per a Linux.

Des del mateix centre de programari vaig poder-ho fer.

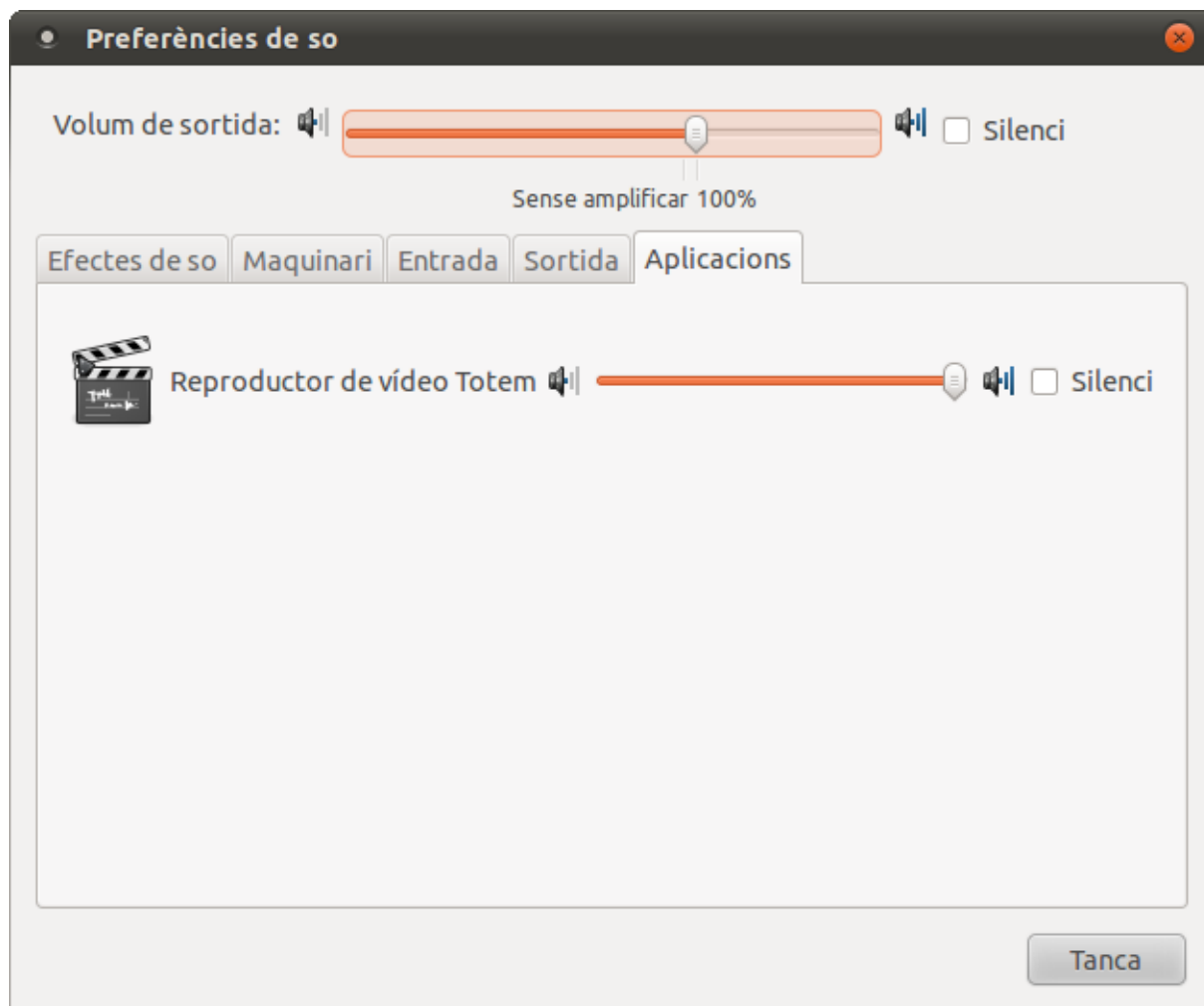
Chromium ja ve amb suport per a Flash de sèrie i l'importador funciona perfectament: he pogut importar els meus favorits, i sobretot els complements o extensions (plugins).

És un goig fer servir el Chromium amb FlashBlock el genial complement que bloqueja tot el flash de la plana, excepte d'aquelles en que tu autoritzes, o que amb un clic actives.

Val a dir que la configuració de flashblock que tinc a d'altres equips (amb les adreces que poden executar Flash per exemple) no s'ha importat, però crec que això es deu al sistema d'importació de google que no té en compte les configuracions dels complements. Un bon detall que m'agrada referent al multimèdia és que el propi Linux permet amplificar el so més enllà del 100%, un 33% aproximadament.

Va molt bé si una pel·lícula se sent massa fluixet fins i tot al màxim del volum.

Un altre punt que m'encanta és que, de sèrie, puc imprimir a arxius .PDF, .SVG o Postscript.

